

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313206968
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Padúchová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2017:6313206968.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Stanislavou Padúchovou, v právnej veci žalobcu CASH COLLECTORS SK s.r.o., IČO: 44 703 015, so sídlom Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, práv. zast. AK HERCEG, s.r.o., IČO: 35 890 240, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému B. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX S., t.č. bytom D. XX, XXX XX D., R. U., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, práv. zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, AK so sídlom ul. J. Kráľa č. 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 3.227,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 119,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 119,19 Eur od 27.10.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,62%.

IV. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov (vystupujúce do 30.06.2016 v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,62 %.

V. Osobitný subjekt m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,62%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.227,50 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, ako veriteľ uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a Sadzovník poplatkov, s ktorými sa žalovaný oboznámil a súhlasil s nimi. Na základe zmluvy veriteľ žalovanému poskytol úver vo výške 1.493,73 Eur (45.000,-Sk), ktorý sa tento zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 39,73 Eur splatnými k 20.-temu dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.11.2005 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.09.2010. Ďalej si zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk/mesačne. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu vo výške 17,30% ako pevnú úrokovú sadzbu a RPMN vo výške 9,43%. Žalovaný úver čerpal, avšak podmienky pre splácanie napriek výzvam riadne nedodržiaval a dostal sa so splácaním do omeškania. V dôsledku omeškania vznikla veriteľovi pohľadávka vo vzťahu k žalovanému vo výške 3.227,50 Eur, z toho istina po splatnosti 2.725,13 Eur, riadny úrok 40,60 Eur a úroky z omeškania od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním do dňa postúpenia

predmetnej pohľadávky, t.j. k 26.10.2010 vo výške 461,77 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila uvedenú pohľadávku na spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o., ktorá následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX ju postúpila na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené doporučeným listom zo dňa 12.11.2010 a následne aj listom zo dňa 03.01.2011. Listom zo dňa 03.01.2011 zároveň spoločnosť Havel, Holásek & Partners s.r.o. vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu pohľadávky. Žalovaný do podania žaloby neuhradil svoju pohľadávku ani len čiastočne, a preto žalobca uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

2. Žalobca k podanej žalobe pripojil: Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu (ďalej len „VOP“), prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa XX.XX.XXXX, Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 12.11.2010 spolu s dokladom o zaslaní tohto oznámenia žalovanému a Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka a výzva na úhradu záväzku zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX spolu s dokladom o zaslaní tohto oznámenia žalovanému.

3. Podaním zo dňa 14.08.2013 oznámilo svoj vstup do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, ako vedľajší účastník na strane žalovaného a v tomto postavení vystupovalo do 30.06.2016. Vstup vedľajšieho účastníka súd pripustil na námietku žalobcu uznesením č.k. 5C/38/2014 - 104 zo dňa 22.07.2014 právoplatným dňa 20.08.2014.

4. Súd podanej žalobe vyhovel a v zmysle žaloby vydal platobný rozkaz č.k. 1Ro/447/2013 - 31 zo dňa 04.10.2013, ktorý pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému bol uznesením tej istej značky zrušený. Konanie sa ďalej viedlo pod sp.zn. 5C/38/2014.

5. Proti platobnému rozkazu podal súčasne odpor vedľajší účastník, v ktorom uviedol, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec s tým, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Vzniesol námietku premlčania pri splátkach, u ktorých mala nastať splatnosť 3 roky pred podaním žaloby. Zároveň však poukázal na to, že žalobca nešpecifikoval, z čoho pozostáva žalovaná suma a nie je ani zrejmé, kedy došlo k prvému omeškaniu dlžníka a či došlo k predčasnému zosplatneniu úveru v dôsledku omeškania.

6. Žalovaný, ktorému bol opis žaloby s prílohami spolu s uznesením, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, doručený do vlastných rúk sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel.

7. Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v dôsledku čoho s poukazom na § 470 ods. 1 CSP Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zaniklo postavenie vedľajšieho účastníka v konaní, keď CSP procesný inštitút vedľajšieho účastníctva neupravuje.

8. Podaním zo dňa 27.07.2016 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS navrhlo, aby ho súd v súlade s § 95 ods. 1 CSP pribral do konania ako osobitný subjekt konania. Poukázalo na to, že je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, t.j. ochrana práv spotrebiteľov. Vzhľadom na to, že žalovaný súdu oznámil svoj súhlas so vstupom združenia do konania, súd uznesením č.k. 5C/38/2014 - 195 zo dňa 17.01.2017 právoplatným dňa 08.03.2017 pribral do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako osobitný subjekt na strane žalovaného.

9. Osobitný subjekt v písomnom vyjadrení zo dňa 26.01.2017 namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby voči žalovanému, pretože pred postúpením pohľadávky neboli splnené predpoklady požadované ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách (písomná výzva banky a omeškanie klienta s úhradou aspoň 90 dní). Žalobca v danom prípade nepredložil a nepreukázal zaslanie a doručenie výzvy žalovanému, že je v omeškaní, a tiež že toto omeškanie trvá viac ako 90 dní. Ak nie sú splnené predpoklady požadované ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pohľadávka banky nie je postupiteľná a žalobca nemá žiadny hmotnoprávny vzťah k žalovanému. V takomto prípade je potrebné úkon postúpenia považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal na početné rozsudky okresných i krajských súdov SR, v zmysle ktorých v obdobných veciach bolo rozhodnuté, že postúpenie pohľadávky nebolo platné.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.12.2017, ktoré vykonal v neprítomnosti žalovaného a osobitného subjektu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť vopred ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní predniesol podanú žalobu, na ktorej zotrval. Zároveň sa vyjadril k otázke premlčania, ktorá podľa neho začala plynúť od splatnosti celého úveru, teda od 20.09.2010. Žaloba teda bola podaná včas.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, pričom vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav:

12. Dňa XX.XX.XXXX právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, uzatvorila so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1.493,73 Eur (45.000,-Sk) a žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 39,73 Eur (1.197,-Sk) splatnými k 20.-temu dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky 20.11.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.09.2010. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 17,3% ročne a RPMN 9,43%. Dlžník sa zaviazal uhradiť súčasne poplatok za správu úveru, a to mesačne vo výške 1,66 Eur (50 Sk).

13. Podľa čl. II bod 2 Zmluvy o splátkovom úvere, sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky podľa Sadzobníka a náklady veriteľa spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podľa čl. II bod 3 Zmluvy o splátkovom úvere, sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Podľa čl. III bod 1 Zmluvy o splátkovom úvere, pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s úverom.

14. Podľa predloženého výpisu žalovaný celkove uhradil 565,47 Eur, pričom prvýkrát sa do omeškania dostal už s prvou splátkou, ktorú neuhradil včas. Poslednú splátku uhradil dňa 16.02.2006. Ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 21.10.2010 dlh žalovaného predstavoval sumu 3.227,50 Eur, ktorá pozostávala z istiny úveru 2.725,13 Eur, riadneho úroku 40,60 Eur a úrokov z omeškania 461,77 Eur. Suma 2.725,13 Eur predstavovala: 1.493,73 Eur (čerpaný úver) + 883,68 Eur (úroky do 31.12.2008) + 160,99 Eur (poplatky do 31.12.2008) - 553,65 Eur (úhrady započítané na istinu) + 698,59 Eur (úroky od 01.01.2009 do 21.10.2010) + 41,79 Eur (poplatky od 01.01.2009 do 21.10.2010).

15. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2010 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s., oznámila žalovanému, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX/XXXX/CE došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 3.227,50 Eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX na spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s.r.o., IČO: 36 856 584, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava. Uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkovi. Žalovaný toto oznámenie neprevzal, zásielka bola vrátená. Ďalším oznámením zo dňa 03.01.2011 spoločnosť HAVEL & HOLÁSEK s.r.o. oznámila žalovanému, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 3.227,50 Eur na žalobcu, v prospech ktorého je potrebné vykonať úhradu dlhu. Toto oznámenie žalovaný rovnako neprevzal, zásielka sa z doručovacej adresy vrátila z dôvodu, že adresát je na adrese neznámy.

16. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol

jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

19. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 634/1992 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

20. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2006 (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

21. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zák. č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (doplneného Zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

23. Podľa § 100 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premĺčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, ktorú vzniesol osobitný subjekt vystupujúci na strane žalovaného, keď namietal, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre platnú a účinnú postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobcovi bola pohľadávka voči žalovanému postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX zo spoločnosti HAVEL & HOLÁSEK s.r.o., ktorej bola predmetná pohľadávka postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. ako prvotného veriteľa. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, pokiaľ je klient v omeškaní aspoň 90 dní a banka ho na splnenie písomne vyzvala. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa

upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Vychádzajúc z predmetného ustanovenia je súd toho názoru, že toto ustanovenie sa vzťahuje na prípady, kedy v dôsledku omeškania dlžníka banka ako veriteľ využíva svoje oprávnenie v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a rozhodne sa pre vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky, a tak predčasne ukončí zmluvný vzťah. V prejednávanej veci však nebolo preukázané, že by zo strany banky došlo k vyhláseniu predčasnej (mimoriadnej, okamžitej) splatnosti, hoci dlžník bol v omeškaní. Pred postúpením pohľadávky nastala konečná splatnosť úveru dňa 20.09.2010 tak, ako bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté v zmluve o úvere. Keďže predmetná pohľadávka bola v čase postúpenia splatnou, k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo riadne v súlade so zmluvou, spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. bola oprávnená pohľadávku žalovaného postúpiť na iný subjekt bez toho, aby museli byť splnené predpoklady stanovené v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. (omeškanie dlžníka v trvaní najmenej 90 dní a písomná výzva). Keďže žalovaný už pri uzatvorení zmluvy mal vedomosť, kedy nastane jej konečná splatnosť, súd je toho názoru, že veriteľ nebol povinný vyzývať žalovaného na splnenie jeho záväzku. Následne žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že žalovanému bolo postúpenie pohľadávky riadne oznámené. Hoci obe oznámenia neboli žalovanému doručené, tieto mu boli zaslané na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, a teda sa dostali do sféry jeho pôsobenia, žalovaný mal možnosť zásielky si prevziať. Ak sa v tom čase zdržiaval na inej adrese, uvedená bola povinná oznámiť veriteľovi podľa čl. 10.5. VOP. V zmysle VOP, čl. 10.3., sa tak zásielky považovali za doručené tretí deň po ich odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Súd tak dospel k záveru, že žalobca mal a má aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby.

27. Súd ďalej pristúpil k posúdeniu samotnej zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania je nepochybné a medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., a žalovaným došlo dňa XX.XX.XXXX k uzatvoreniu zmluvy o úvere, na základe ktorej táto poskytla žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1.493,73 Eur (45.000,-Sk) s tým, že žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 39,73 Eur (1.1970,-Sk) splatnými k 20.-temu dňu v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky 20.11.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.09.2010. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 17,3% ročne a RPMN 9,43%. Dlžník sa zaviazal uhradiť súčasne poplatok za správu úveru, a to mesačne vo výške 1,66 Eur (50 Sk).

28. Súd uvedenú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaného ustanovenia § 23a zák. č. 634/1992 Zb., keď spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. mala pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá uzatvárala zmluvu pre priamu osobnú spotrebu, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, túto neuzatvárala za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania; dlžník bol v zmluve označený identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a preto je nutné na ňu aplikovať zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a ďalšie právne predpisy vzťahujúce sa na spotrebiteľské zmluvy.

29. Preskúmaním obsahu zmluvy bolo zistené, že tento zodpovedá požiadavkám zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva bola uzavretá platne, bez zistených neprijateľných podmienok, so všetkými náležitosťami v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Ohľadom dojednaného poplatku za správu úveru súd poukazuje na 25b ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého zákaz podľa ustanovenia § 9 ods. 10 tohto zákona požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru, sa prvýkrát mohol uplatniť vo vzťahu k úhradám splatným po 09.06.2013, čo nie je daný prípad.

30. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd plniac si svoju povinnosť v zmysle § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z., a vzhľadom na námietku premlčania vznesenú ešte pred 30.06.2016 zo strany vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného, skúmal premlčanie uplatneného nároku. Z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania sa posudzuje lehota na premlčanie podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom v danom prípade je s poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka trojročná. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že medzi zmluvnými stranami bolo splácanie úveru dohodnuté v splátkach s tým, že každá splátka mala svoj dátum splatnosti,

od ktorého tak začala plynúť premlčacia doba (§ 103 Občianskeho zákonníka). V danom prípade boli splátky splatné vždy do 20.-teho dňa v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2005 a posledná 20.09.2010. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 10.07.2013, súd všetky nezaplatené splátky (vrátane úroku a poplatku za správu úveru, ktoré boli ich súčasťou) splatné pred 10.07.2010 považoval za premlčané. Žalovanému tak zostalo uhradiť splátky splatné do 20.07., 20.08. a 20.09.2010, čo spolu predstavuje sumu 119,19 Eur (3 x 39,73 Eur). Na základe uvedeného potom súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 119,19 Eur a vo zvyšku istiny žalobu zamietol.

31. Žalobca si samostatne uplatnil aj nárok na riadny úrok vo výške 40,60 Eur vyčíslený odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru do dňa postúpenia pohľadávky a tiež nárok na zaplatenie riadneho úroku vo výške 17,30% z celej nezaplatenej istiny odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky do zaplatenia. V tomto smere súd uvádza, že spolu s istinou, ktorá sa stala podľa zmluvy celá splatnou dňa 20.09.2010, sa stal zročným aj úrok, ktorý sa celého tohto obdobia týkal. Keďže úver nebol mimoriadne zosplatený a splátková výhoda trvala až do dňa 20.09.2010, znamená to, že každý mesiac bol spolu s danou splátkou splatný aj úrok, ktorý sa jej týkal. Splátka, spolu s úrokom, ktorý sa ich týkal, boli žalobcovi v nepremľčanom rozsahu priznané a na zmluvné úroky po splatnosti už nemá nárok. Táto skutočnosť zodpovedá právnej úprave v § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorej v čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú, a podľa odseku 2: „Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.“ Ak sú teda úroky splatné spolu so splátkou istiny, ďalej neplynú. Po zročnosti úveru sa istina ďalej neúročí zmluvným úrokom, pretože sa vzniknutý dlh úročí úrokom z omeškania. Ak by súd uplatnený zmluvný úrok navrhovateľovi priznal, došlo by tak v danom prípade k duplicitnému úročeniu splátky, v ktorej je už úrok zahrnutý. Vzhľadom na uvedené potom súd žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku zamietol.

32. V ďalšom si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 461,77 Eur titulom úroku z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním jeho jednotlivých záväzkov (splátok) do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky. Žalobca súdu predložil tabuľku s vyčísleným úrokom za jednotlivé obdobia a príkladný výpočet za prvé 3 obdobia spolu so vzorcom pre výpočet. Napriek uvedenému súdu nebolo zrejmé, akým spôsobom bol úrok z omeškania vypočítaný, keď absentoval údaj o dlžnej sume za jednotlivé obdobia, ktorý sa menil v závislosti od splátok, s ktorými bol žalovaný aktuálne v omeškaní. Pri nepravidelných platiach, ktoré navyše žalovaný nehradil v určenej výške, tak nebolo možné preveriť výpočet úrokov z omeškania. Pre neunesenie dôkazného bremena súd preto v tejto časti žalobu ako neodôvodnenú zamietol.

33. Napokon si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% z celej nezaplatenej istiny odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky do zaplatenia. V tomto smere súd poukazuje na to, že právo na úrok z omeškania je právom, ktoré sa premlčuje za každý deň samostatne, pričom nemusí byť uplatnené za celé obdobie omeškania. Úrok z omeškania vzniká v dôsledku povinnosti dlžníka splniť záväzok, t.j. z povinnosti nebyť v omeškaní a ak dlžník svoj záväzok nesplní, resp. záväzok nezanikne najneskôr v deň jeho splatnosti, dlžník porušil povinnosť nebyť v omeškaní, z ktorej vzniká právo na úrok z omeškania za tento deň. Zároveň k rovnakému dňu porušenia povinnosti začína plynúť premlčacia doba k takto vzniknutému právu z porušenia povinnosti k úroku z omeškania. Porušením svojej povinnosti splniť záväzok, resp. povinnosť nebyť v omeškaní, dlžník vytvára pre seba každý deň novú možnosť porušiť povinnosť splniť záväzok i nasledujúci deň. Trvanie omeškania je preto potrebné chápať a vykladať ako každodenné nové porušenie povinnosti dlžníka splniť záväzok. Premlčanie úrokov z omeškania môže plynúť samostatne a v prípade námietky premlčania možno priznať úroky z omeškania len vo vzťahu k istine, ktorá sa nepremľčala. V nadväznosti na uvedené potom súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 119,19 Eur predstavujúcej nepremľčané a neuhradené splátky, a to odo dňa 27.10.2010 až do zaplatenia vo výške 9% ročne, čo zodpovedá zákonnej výške úroku z omeškania v čase vzniku omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013). Vo zvyšnej časti, nakoľko si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania z premlčanej istiny, súd nárok považoval za nedôvodný a žalobu aj v tejto časti zamietol.

34. V nadväznosti na vyššie uvedené súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 119,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 119,19 Eur od 27.10.2010 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný, ktorý mal vo veci väčší úspech, má voči žalobcovi nárok náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu v rozsahu 92,62 % (úspech 96,31% - neúspech 3,69%). Keďže v konaní do 30.06.2016 na strane žalovaného vystupoval vedľajší účastník (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS), súd s poukazom na § 95 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 470 ods. 2 CSP rozhodol tak, že občianske združenie má proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,62%, a to vo vzťahu k úkonom, ktoré toto združenie vykonalo do 30.06.2016, kedy jeho postavenie vedľajšieho účastníka v konaní zaniklo. Nárok na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka nemôže závisieť od skutočnosti, ktorá nastala v dôsledku prijatia nového procesného predpisu. A rovnako tak súd za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania v rozsahu 92,62% osobitnému subjektu vystupujúcemu na strane žalovaného (pribratému do konania po 01.07.2016).

36. O výške náhrady trov konania jednotlivých subjektov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP) v nadväznosti na ich vyčíslenie, pričom v rámci tohto rozhodnutia súd prizná k náhrade len tie trovy, ktoré bude považovať za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Brezno na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).